

(гражданско на княза Черкасский вѣдомство) и го моля да помогне. При него, за мое щастие, сварвамъ нѣколко гради отъ които единия се съгласи да ми даде каруцата си съ коня, нѣ за баснословна цѣна: петъ полумпернала, т. е. курса повече отъ 40 книжни рубли за 80 версти, на тат и обратно (отъ Габрова до Търново около 40 версти) имаше какво да се прави, трѣбваше да се съглася. Нощта бѣше тъмна, тѣй щото трѣгването си отложихъ до сутревата

29-ий ЮЛЮЙ.

Трѣгнахъ на разсѣмване. На нѣколко крачки прѣдъ лото Дебелецъ, срѣщнахъ нашия обозъ подъ командата капитана Орѣшкова. Той ме затѣтра въ хана и ме обзавъ въпроси. Азъ пакъ узнахъ, че нашитѣ работи подъ турците не сѣ добри, и че, освѣнъ това, чѣкатъ насъжива, на турцитѣ по Османъ Пазарския пѣть. Не е добра работата. Прѣдчувствувамъ, че ще претърпя fiasco при генерала Радецки. Въ Търново се спирамъ у стария си познатъ Панаготи, въ дома на когото престояхъ, когато дирехъ опѣшанieto. Срѣщнаха ме съ отворени рѣцѣ, сякашъ роднини си, и взеха да ме разпитватъ какъ е у насъ на Шибаница. Радваха се, че азъ тѣй ефгено съмъ се отжрвалъ подъ Старо Загора, и идвахъ въ сърдеченъ вѣсторгъ, когато хваляхъ пълчествитѣ. На скоро, слѣдъ моето пристигване, дойде отъ градското управление, твърдѣ умислѣнъ, брата на стопанката: „Работата твърдѣ не добръ отива!“ обърна се той къмъ мене. „Ний имаме вѣрни сведѣния, че Сюлейманъ паша те удари на Шибка! какво ще ни посѣвѣтвате? не ще ли ти трѣбва да избѣгаме въ Свищовъ? мнозина отъ насъ сѣ съвсѣмъ приготвили!“ Неутешително настроение на духомъ. А да утѣшавашъ слѣдъ Старо Загорския урокъ, май че сѣ съмъ неприличаше. Като си поотпочинахъ малко, облякомъ мувира и трѣгнахъ къмъ генерала Радецки.

Още на стѣлбата на малкия домъ, въ когото стои корпусния командиръ, чувамъ да приказватъ отъ вѣтрѣ. Види се, че у генерала се е събрало доста народъ. Излизамъ на втория етажъ и казвамъ на ординареца: „доложи че по